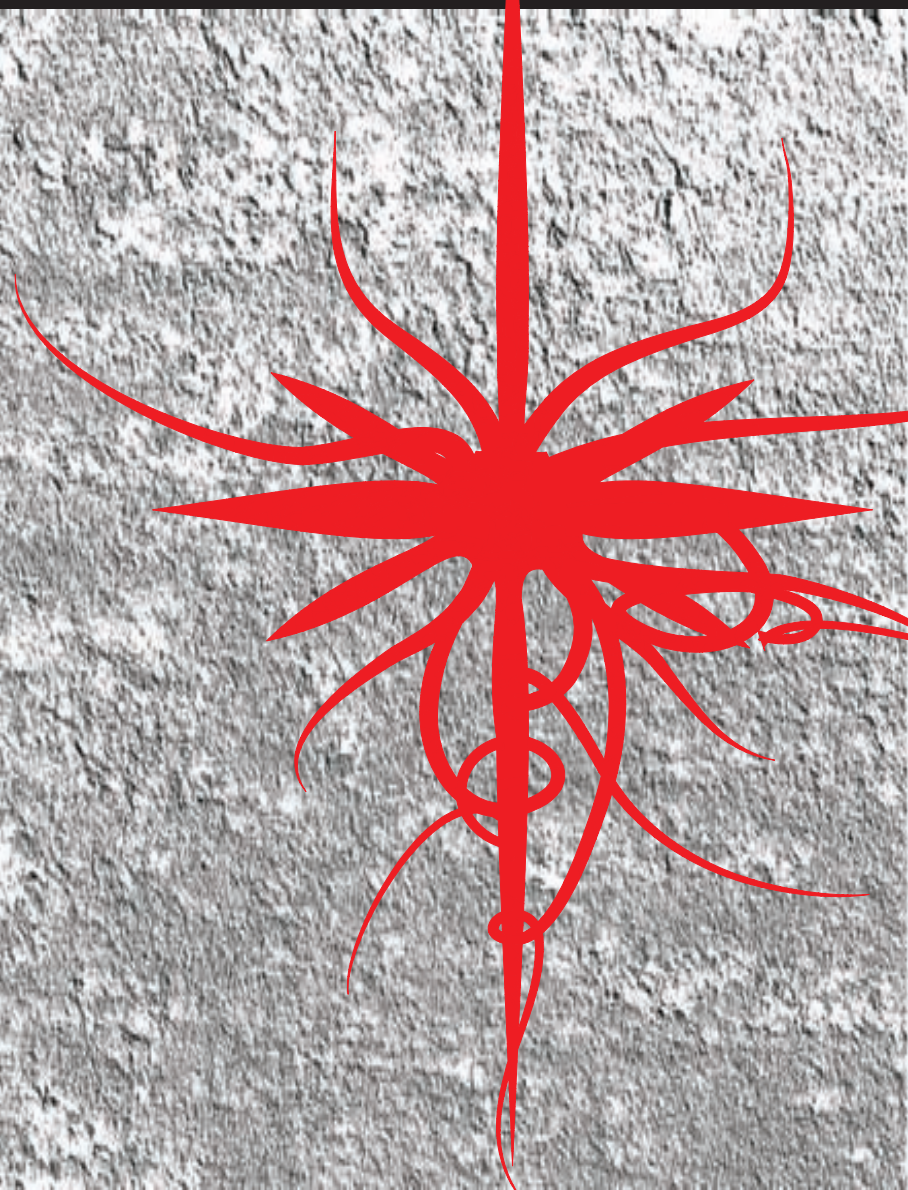

Милијана Коматина
ЖИВ КАМЕН

Милијана Коматина

Жив камен

Покровитељ књиге
ГИП “СПРИНТ”
Београд

Београд, 1996

Издавач
ГИП “СПРИНТ”

Уредник
Војислав Брковић

Рецензент
Јасмина Малешевић

Електронска обрада књиге
Маја Томић
Јасмина Малешевић
Београд, 2013.

ПРЕ ПРАСКА...

ЖЕНА ИЗ КАМЕНА

Као пет Исусових кракова,
сијали су одбљесци мора.

Бол и умобол, солили су камење,
сложено, у Кулу без прозора.

А онај недраги камен, разасути туцаник,
тресао се и пуцао, на свако ћутање љубави.
Распадао се јеком, одгонетајући језик траве...

...Постоји Кула, камењарка...
Постоје жене, Светог Гргура...
Постоји камичак, о који Сунце удара главом...

Свет је трава, из камена.
А камен, од праска и крви.

Јасмина Малешевић

...Другарицама
са Светог Гргура...

ЖИВ КАМЕН

ПОЕМА О ЛЈУБАВИ

На камен
Одговарам каменом

На оној другој половини камена
Косана
У колијевци од камена
Повија камен
Да наслути плач камена
Кћи моје мајке
Каменом вида убоје
Од камења
Бојана
С највећег камена
Посматра просуто камење
Милена
Чучи испод камена
Скамењена у камену
Роксанда
Каменом обликује
Птицу од камена
Смиљана
Котрља камен до камена
Између два јутра
Дора
Разапета на јарболу
Од камена племенитог
Пјева
Јелена

Скаче с камена на камен
Од радости
Риком разгони црве с очњака
Сава
Рада
Божана
Радосава
Додају камен за каменом
До на врх брда
Од камена
Добрила
Ружа
Стојанка
Даринка
Купају камење
Притиснуте камењем
У дупљама кроте
Махниту слободу
Велика
Видосава
Вукосава
Веселинка
Разбијају камен
Главом тврђом од камена
Камен
Саздан од срамоте
Гријеха и славе
Свете громобити

Запалило Сунце

Све живо сагоре
Само се море грохотом смије
И грчи од бола
У сопственом водењаку

Анђелија
Каменом бруси нокте
Камен успављује
Пјесмом о камену
Магдалена
Каменом дроби кољена
У нарамку суровог камена
Планика
Рађа камен
Подливен сукрвицом
Надахнуто му надједе име
Камен драги
Јована га баца у море
Док није заплакао у наручју

Камен стопала
Камен корак
Камен око
Камен срце

Под каменом руке
Под каменом небо
Под каменом звијезде

Под каменом Мјесец

У камену младост
У камену године
У камену љепота
У камену видик

Ништа љепше од камена
Ништа топлије од камена

Да није камена
Земља би иструнула

Да није камена
Земља би ослијепљела

Да није камена
Земља би полудјела

На овом свијету
Камен је ослонац

На оном сијету
Уточиште

КАКО ЈЕ БИЛО БИЛО ЈЕ ОВАКО

Слано небо
Лобања слана
Слана јара
Кожа слана
Слане очи
Сузе пресољене

Скорјели поглед
Пуца од напора
У грлу
Прокључала пјена
Напуштени костур
Цвокоће

Језик
У празним устима
Процвјетао
Из рана
Провирују красте
Као пољупци
Мајских ружа

У очима наде
Љепота баца
Камену прашину
Јеком се дозивају

Излизане стијене
Гује гасе жеђ
Капљом из облака
Сунце
Као гладна грабљивица
Кида живо месо
Са жељом да достигне бол
А бол се укопао
Далеко од овог свијета
Што крчми судбину
Симболима покојног човјека

Све заудара на ништа
Само су црви
Стајали по страни
Као велике вође

Збогом дани
Што висите
Као стидне уши
На стидном мјесту
Гдје камење
Без утјехе кука
Не могу да откријем тајну
Како су ми браћа
Просула душу
У шкрге здробљене шкољке
Док сам по каменом камену
Скупљала капље
Одкапане крви

И полако их слагала
на избрушеном длану

Као румене бисере

ДУХОВНИ ТЕСТАМЕНТ

Крајпуташи
Овог вијека
У рођеној крви
Клате златна оцила

Када небо
Отворе небеске муње
Живот подригне
Мајчино млијеко

Душа закопрца
У црном завежљају
Крижоносиоци
Зацијепе чекију
У душнику родослова

Не знам
Кад ће нас дотући
С четири прста
Људи безличног ума

Прве те недјеље убију
Закопају
Друге откопају
Објесе
Треће

Скину с вјешала
Закопају
Четврте откопају
Закољу
Пете закопају
Откопају
Шесте
Прислоне уз зид
Непознат твом лешу

На домет Исусовом распећу
Гину крајпуташи
Незадојени
Ненапојени
Непомиловани
Умиру с пупчаницом
Замршеној у постељици
Од мајчине топле крви

Ако људи људима
Нијесу пријатељи
Узалуд су браћа

Браћо
Пустињо моја
У најдубљој омрклини
Крвари судњи дан

АНЂЕЛИ МОЈИ

Лобања је пуна
Страшних слика
Сваку благу ноћ
Слуша
Како леш плаче
По киселе птице
Зобљу сјеме
Просуто по гробљу
Луди тренуци
Кидишу на лудаке
Сувоплете
Анђели
Без љубави
Кроз зјенице
Претачу Сунце
Срамота их уби
Док у сузи
Пусте планине
Траже голи живот

ДОБРИ ЉУДИ

Лично сам ја
Ткач ових догађаја
А бити ја
Значи бити жижак
Од свачега и ничега
На голом длану
Из којег су ишчупани прсти
И бачени на свето брдо
Да се њима играју гуштери

Несрећа није дошла сама

С њом су дошли
Сладоукусници
Човечијег бола
Прво су ме разоружали
Затим изули цокуле
Пертлама запертлали језик
Као крпењачу ћишкапе
Ћушнули у салон за тифтаре
И људе моје врсте

Кревет на брзину склепан
Од пострадалог брвна
Трупина за одмор мртваца
Из које су извиривали годови

Осмуђени
Ватром са свих страна

Овог трена
Не могу да разобличим
Памћења
Да ли је корито
Пуно устајале жутине
Било у лијевом
Или десном буцаку
Прекривено
Праменом кржаве косе
Чула сам
Да се у опни зачећа
Нико не смије усудити
Да догађаје претвори
У тамо некакве грешке
Ако не признам
Да сам заведена
У њиховом тефтеру
Под именом наказа
Да сам ватру бљувала
И чупала напете жиле

Огласи се јунак
Из дубине душе
Шта хоћете још

**Хоћемо да признаш оно друго
Које не зависи од оног првог**

**Зашто си кроз кључаоницу
Удисла ваздух
Кад смо закључали врата
И прогутали кључ**

То није био ваздух
Била је лаж
Проговори неко скривен у мени
Тамничар пресјече тугу
На пола ријечи

**С киме си читаву ноћ чаврљала
Безочнице
Када нијесмо оставили јарана
Да те опаса као кобилу**

Није истина да сам била сама
Са мном је био ваш живот
Моја смрт
Мој лелек
Ваше подвале
Моје тијело
Ваш циљ
Младост моја
Ваша будућност

**Курво
Не мијењај смисао дужности
Одговарај само на питања
Одакле је ово**

**Што се налази у нашим рукама
Покупи зубе
Без жвакања прогутај
Један по један
Од задњег до првог**

Воде
Воде
Угуши ме жеђ

**Колега
Попишај јој се у жвале**

Мајко ту сам
Више нијесам жедна
Све су у мени угасили
Правдо
У гроб ти се пас натего
Скини
Развратне руке са колијевке
У којој сам успавала сјенке

Нина
Нина
Нина чедо моје
Сад ћу ја доћи
Можда ово нијесу они
Што преко жртве укрштају бакље
Од ловоровог коријена
Можда су

У храму тренутног мрака
Осјетих сласт сопствене крви
Лелек костура
Фијук лудила

О не
Не
То нијесам ја друге моје
То је гола истина
У канџама лешинара
Ноћ је однијела свој дио
А дан
Као сваки дан
Исплео омчу
Од цвијећа самониклог

Добри људи
Између корака и раскорака
Криомице гледају
Како се очи гасе
Како јој гвоздјене наруквице
Кидају месо
Како се земља врти око нас
А ми око земље

Откуд оволика радост
У обртају њене тежине
Док се растачу жртве

Велики страх

Обесчастио велику ватру
Опкољену непробојним мраком

Много сам те вољела
Слободо
Будало моја

ПОМУЋЕНЕ ТЕСКОБЕ

Из нехата
Отворих чучавац
Скочих у матицу мутну
Неколико ловачких паса
Прозре намјеру
Залајаше на мене
Далеко било
Од сваког мог
Гледам голим очима
Како бијела застава
С отаџбинском употребом
Вијори на тољаги ољуштеној
Изнад сјенке црнокрилог орла

Били су
Биће
У распадању
Међу нама
Цитирам најновији цитат
Љуља љуља љушке
Бере ђедо крушке
Причам ти причу
Гдје говеда ричу
Завршен цитат

На штету мобара
Поп Ћира и поп Шпира

Траће вријеме
На разне начине
Дужни
Ружни
Богу и људима

Без лица и наличја
Домаће јајаре
Чешу јајашца
Од данс до сјутра

Клер је
У завидном положају
Што се тиче кољива
Жеља је обрађена
До миле воље
Остало је божија брига
Будућност доживљава
Старост своје прошлости
Народ ратне сјекире
Повија у пелене
Великодостојници
По протоколу дркају вријеме
Дјеца се рађају
Старија од свог рођења
Вријеме тапка у мјесту
Свијет трчи око времена

Један вијек
Два вијека

Три вијека
Уроте пирују
Од гроба до гроба
Сви смо једно
А једног нигдје нема

Здања спржио гроб
Из ведра неба
Под појасом процвјетало трње
Када се враћамо
У загрљај рођене смрти
На тло
Гдје се ништа срећно није родило
Гдје су славља запретана
У крв слављеника
Душебрижници препричавају
Да Исус није био јалов
И да су његове мошње
Пуне сјемена
На светом кантару
Музе последњим аплаузом
Поздрављају усуда
Разапетог
На крстачи од ружиног трна

Бог ми умире
На рукама
Го до голе кости
Фараонове додворице
Касапе тишину у ложама

Од пиринејског камена

Волим да се надам
Док моћници пишају уз вјетар
И циједе учкане гаће
Кроз златна ћедила

МОЈЕ РАДОСТИ

Шта ја ово чекам

Пријатељи
Врте главом
Кажу биће боље
Издржи
Јадна не била
Понеко пита
Имаш ли иког свог

А ја чекам
Прву радост
Просуту у бразду
Без дна
Моја друга радост
У крилу судбине
Претаче мајчино млијеко
Кроз празна времена

Трећа радост
С црним цвијетом
На раскршћу
Гдје се два времена
Укрштају
Чека милостињу

Шта ја ово чекам

Изнад мојег трупла
Сабласно жутог
С три крста
Сломљена на грудима
С три загрљаја
Нестала у тами
С три крика
У мртвом пољупцу

Шта ја ово чекам

Можда смрт
С вијенцем од перја
Птице грабљивице

БРКЉЕ

Господе
Не гледај преко мене у небо
Спусти поглед
Вуци завијањем успављују
Вреву окамењене касабе

Чедоморци загрлили бога
У божијем срцу стало вријеме
Зарђале сказаљке шкрипе
На великом сату

Господе
Ноћас сам у ћивоту
Од камена црног
Пронашла прађедове зубе

И у тој давнини
Ђедове кутњаке
Очеве секутиће
Синовљеве млијечњаке

Господе драги
Како је то богатство заблистало
Док је преко њега
Прелазило пустињско сунце

ПРОЦИЈЕП У МРАКУ

Мудри су целати
Маљем заустављали
Крварења у мозгу

Слава је
Умрла у мимоходу
Здравог разума

Свако је свој камен
Одгурнуо
На умрлом часу
Признао да је невин
Да од свега
Ништа није запамтио

И шта с овим
Осипањем земље

И шта с овим
Склизнућем земље

И шта с овим
Губитком земље

Сви су путеви
Прашином посути

Страх ме да се не изгубимо
Кад мач легне у корице

ПОД ЖЕЖЕНОМ СИСОМ

Боже
Како касно свхатих
Да само човек
Проклетством спутан
Гледа себе иза смрти

Боже
Како касно свхатих
Да и Сунце змију крије
Под жеженом сисом
Гдје се камен
С духом дошаптава

Боже
Док није касно
Завитлај кандило љубави
Око сенилних зидина
Да мирис тамјана
Увошти мемлу
Раскошних тамница

ТРАГАЧИ

Сунце нам ископало очи
Сада видимо само титрај
Туђег живота

Моја рука
На њеном стопалу
Њена стопала
Под мојим грлом

Плаче уморно камење

Моја лобања
У њеној утроби
Тражи своје трупло

Испод склупчане сјенке
Врисак милује небо

Међу живима нема сумње
Да смо мртви
Побјегли у лудило

Наричемо лелеке
Убоје
У нама тражимо нас
На трагачу играмо

Глуво коло
Уз ударце
Камена о камен

Десном десном
И опет десна
До кољена у крви

Лијевом лијевом
И опет лијева
У зглобу сломљена

Брже брже
И опет најбрже
Најбрже опет

Дотрајали трајемо
Чврсто се држећи
За своју голготу

Кроз сузе се гледамо
Скачемо
С камена на камен

Срца нам пуна љубави
Плутају као мјехури
У вртлогу
Бистрооког Јадрана

НАЈЛУЂА НОЋ

Хиљаду девтсто четрдесет
И не знам које године

Нико за мном није смијо
Да затвори врата раја

Прије задњег рочишта
Тражила сам стопала
Смрскана кундаком
Кораке наше младости
Стропоштане преко палице
Гонича

Порота ме позвала
На свечану закуску
Да гутам и прогутам
Све што они бијаху
Сажвакали и испљували

На велику жалост
Нисам имала
Ни пребијене псовке
Да их почастим
За најлуђу ноћ

Хиљаду деветсто четрдесет

И не знам које године
Вратили су ми тијело
Пронађено у кибли

НАСЛАДЕ

Од камена
С којим сте ме каменовали
Нанизала сам ђердан

Озидала мост за слијепе
И задужбину без прозора

Мјесто за гроб омеђила
Даље се није могло

Када вас проклињем
Кажем
Дабогда се окаменили

Када се у вас заклињем
Кажем
Тако ми овог камења
На којем се спотичем
Од рођења до смрти

Када ме живот умори
На камењар ћу се ослонити
Да ми душа одмори

Ни ђаво ни анђео
Немају сестара

За њима нема ко да плаче

Док један другог гледају
Како умиру безазлено

ИЗВОРИ

Бабушка

Вјековима разговарамо
Преко пупчанице
Узајамно волимо
Дозивамо
Помажемо и одмажемо
Грлећи се
У загрљају умиремо

Преко пупчанице
Бабушка
Из исте чаше наздрављамо
Из једне дојке задајамо
Са истог рамена
Исти камен бацамо
У нашим срцима
Догоријева давнина

Бабушка

Наши су вијенци
Од једног цвијета
О нама историја
Пјева кроз сузе

Наша је мајка
Земља
Без краја и почетка

Извори наши
На њеном грлу

Закољак до закољка

Бабушка и ја

ОКУЋНИЦА

На оточишту
Стуб преломљен
Од стида преплануо
Зјапи у ковражини
Кошчате невоље
Прободене стријелом
Подупиру небо
Изнад усахлог појила
Сјенке срасле
У бремену Сунца
Разносе шупље каменице
Од јутра до јутра
За чудну кулу
Без прозора и темеља
Без јапије и крова
Без гувна и окућнице

ХОТИМИЦЕ ИЛИ НЕХОТИЦЕ

Погледам у небо
Моје чедо
Скрштених руку
Моли бога

Погледам у море
Моје чедо
Плута у мјехуру
Мјесечеве обданице

Погледам лијево
Моје чедо
Вриском зове себе
Чим падне први мрак

Погледам десно
Моје чедо
У гњијезду
Од бодљикаве жице
Љуби судбину

МОЛИТВА

Бог је
Од камена и убоја
Отац од крви и мяса
Мајка
Од земље и воде

Браћа
Од звездане прашине
Сестре од суза и сна
Живот
Од раскрсница и погибије

Само ја
Роса од отровне биљке
Гледам свијет кроз омчу
Љепшу од смрти

ДАЛЕКИ ПОГЛЕДИ

Срећне ти ране јуначе
У име оца очевог
На раменима носиш главу
Не дај да ти окљују зјене

Наше су дупље
Подлирене кравим сочивом
Кравом сузом
Кравим млијеком

Оно што је свето
Није још почело
Кољена се
Кољенима подупиру

Ако кости подивљају
Нећемо се имат зашта ухватити
Љуте су се ране подљутиле

Мртви су на овом камену
Зауоставили дах
Да мрак скину с очију

На нашој се трпези
Хљеб добродошлице
Не сјече ножевима

Већ се одлама
Колико може
Човјек с три прста

НЕБЕСКЕ НИГДИНЕ

На ничијој земљи
Испод ничијег неба
У ничијим рукама
Сан је јачи од смрти

Сваку убогу ноћ
Сањам себе
С крстачом
Преко рамена

Велики пророк
Мој отац
Остави два мршава камена
А камен је
Пјесма и ватра
У небеским нигдинама

Душа полако румени
Као сунце потопљено у извору
Боже
Када ће ово разобличје
Да се расани

Бог се обезбожио
Не боговао

На овом безбожном згаришту
Видим
Како и твоја мајка плаче
Оче

ВИЈЕНАЦ ОД ПЛАМЕНА

У трави јабука
У јабуци нож
На ножу птица

Овдје се очинство не пориче
Док је камен по сриједи

У птичијем грлу пјесма
У пјесми бакља
На бакљи копита

Овдје су привиђења стварност
Док тишине изблиједе

У копиту молитва
У молитви нокти
На ноктима млијечњаци

Овдје су заставе од коже
Одране са живе дјече

У млијечњаку цвијет
У цвијету жаока
На жаоци суза

Овдје су јарболи
Од ратничких цјеваница

У сузи шлем
У шлему очи
На очима крвава мрена

Овдје су недужни
Краћи за главу

У мрени заметак
У заметку куршум
У куршуму материна сиса

Овдје су стрепње
Наоружане до зуба

Смрт је непозната
У овом кутку страдања

У ЗЈЕНАМА ПЈЕСНИКА

Човјек
Може да се роди
Убије
И погине
Али да изгуби главу
Не смије

Смрти
Не тражи земљу
Не дијели земљу од земље
Смрти
Не галати мливо у наћвима
Млијеко у вимену

Не кидај коло наоколо
Док се сечива не расточе

У Горановој јами
Играју пролећа
Зјенама пјесника

ШАКЕ МОЈЕ ДЈЕДОВИНЕ

Из зачараног круга
Појави се старица
Забрађена сивомрким велом
Којој су на дан рођења
Из милоште надјенули име
Проклетија

Јекну јеком
Изукршта боре
Подлирене муком
И од сваке свеза омчу
У чворове мртве
Осмијехом искида рођени крик
Иза којег се забијељеше
Секутићи и очњаци
Кутњаци и мудраци
С којим дроби небо

Неуморна врлетница
Заковитла маглу
Као земља равнотежу
Сама себе окамени
У ранама дубљим од живота

Јата су се разјатила
И слетјела на Мјесец
С оне мрачне стране

Анђеле сам
Испод вјешала рађала
На пању
Гдје су сасијецали
Живо месо
Шаке моје дједовине

ЖЕДНО ЗРНЕВЉЕ

С главе ми склони
Овај голи камен
Требат ће ти

Да просторе омеђиш
Зауставиш вријеме
Да се у њега закунеш

Премостиш провалије
Злоумнике каменујеш

Овај грк осмијех
Има више рана него година
Више мука него дана
Више ишта него ништа

Ми смо жедно зрневље
Тврда земља
Високо небо
Трн у оку
Скок у скоку

Сине душманине

АЛЕЛУЈА ДВА СВИЈЕТА

Испод сваког камена
Била је капела
Испосница
У којој смо се исповиједали
Гледајући право у очи
Светом Гргуру
Док је нарицао заповијести
Милујући Исуса на грудима
Клечећи смо
Бога молили
Да након тешког живота
Удијели лаку смрт
Духовни немир је ширио
Мрежу од ђавоље коже
Камење се дозивало
И све гласније викало
Овдје нема бога
Овдје су само божји људи
Свако је свој камен
Приносио као жртву
Обиљежену руменим пољубом
Носио га у наручју
С вјером у себе
Да ће се ово извикивати
Како је бивало и биваће
Вавјекова

Послије убоге молитве
Свети нас је Гргур
Причешћивао
Коматима живог срца
У име свега
Испријечише се залогаји
У ждријелу живота
Насушне откапи
Мутне крви
Што се отачу и претачу
Кроз мртве зјене
Два свијета

Дуго је Свети Гргур
Кроз изврнуте беоњаче
Гледао мртве сјенке
Како по камену лижу
Дојке рођене мајке
Дуго је Пресвети
Чупао нокте времена
Оштрицу хладио
У живом месу
Дуго је тај луди вијек
Пупољцима својег рода
Хранио гује
Голе до срамоте
И дан данас
Судњи дан вришти
На свјетачком сјечиву

...ПОСЛЕ ПРАСКА

КАМЕНИ РОГ

Вековима се није јављао нагон за убијањем.
Само убод. Ковом, најстрашнијих мајстора
смрти. Један убод. Један осећај мање.
Једна мисао мање.

То је био први дан.

И би вече! И би јутро! Галебови преносе
камен. То чудо! Немирније од људских прстију.
Уместо свећа, запалили трње. Да у мирису
сагоре.

Беше то други дан.

Песма је најлепша, кад се с Отока пева. Глас
је њен злато, у помодрелој тами. Речима кује
молитве. Јер нема, јаче страсти од нежности, ако
је у срцу њен гроб.

То је био трећи дан.

И би траве! И јагњади! Камење растргло небо,
да се напије крви. Мами! А Сунце променило
зубе. И чека Господара.

То је био четврти дан.

Вековима се није јављао, нагон за убијањем.
Да ли је то дах змије, чија бедра кривудају? Сузе
имају свој ток. Лудило га уклесало.

Беше то пети дан.

И би туге! И би слутње! Галебови скренули с
пута. Просипају море низ грло. Да не кркља, од
пожуде.

То је био шести дан.

Милијана, закрпама крпи ношњу. Наложила
ватру. Отворила врата. Струже, Камени Рог.

Јасмина Малешевић

Милијана Коматина (1930-2006)

У рату редов – добровољац.

У изградњи четвороструки ударник.

У миру пјевала да плакала не би.

Читавог живота ишла у први разред и стално падала из Вјеронауке, без права на поправни.

Старија малољетница, млађа преступница.

Била је члан Удружења Књижевника Црне Горе. Добитник је многобројних песничких награда и признања.

Живела је у Београду.

Објављене књиге:

ОДРОНИ

Побједа, Титоград, 1982.

ЂА ТАМО ЂА ОВАМО

НИО Универзитетска Ријеч, Никшић, 1989.

КРВ НИЈЕ ВОДА

КИЗ Алтера, Београд, 1992.

ЖИВ КАМЕН

Г.И.П. Спринт, Београд, 1996.

ТАЈГЕ

Г.И.П. Спринт, Београд, 1999.

САДРЖАЈ

Жена из камена (Ј.М.)
Поема о љубави
Како је било било је овако
Духовни тестамент
Анђели моји
Добри људи
Помућене тескобе
Моје радости
Бркље
Процијеп у мраку
Под жеженом сисом
Трагачи
Најлуђа ноћ
Насладе
Извори
Окућница
Хотимице или нехотимице
Молитва
Далеки погледи
Небеске нигдине
Вијенац од пламена
У зјенама пјесника
Шаке моје дједовине
Жедно зрневље
Алелуја два свијета
Камени рог (Ј.М.)
Милијана Коматина

Милијана Коматина
ЖИВ КАМЕН

Издавач

Г.И.П. “СПРИНТ”

Уредник

Војислав Брковић

Рецензент

Јасмина Малешевић

За издавача

Кишдобрански Станислав

Компјутерска обрада

Маја Томић

Ликовна обрада

Милица Буха

Технички уредник

Ненад Бизетић

Спонзор

Г.И.П. “СПРИНТ”

Штампа

Г.И.П. ”СПРИНТ”

ЦИП – каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

886.1-1

КОМАТИНА, Милијана
Жив Камен / Милијана Коматина.-Београд:
СПРИНТ, 1996 (Београд: СПРИНТ). -61
стр.;
20 cm
тираж 300
ИД=48295180